

листата верига Сѣни-Камъни, съ високи върхове Българка, Чаталка и Кутелка. По-наизтокъ, напрѣчно ней, сж широкия хълмъ Атанта, а отсрѣща него, задъ с. Сотира, — висинитѣ на Катъгово.¹⁾

На югъ, градътъ е скритъ отъ Тундженската долина чрѣзъ Хамамъ Баиръ, който по-скоро е прихълмие на високо издигащия се западно до града връхъ Урумъ Тарла, дѣленъ отъ Бармука и Демиркапийскитѣ склонове чрѣзъ Арсенювския боазъ²⁾. Юго-източно отъ града, срѣщу главния му входъ, край шосето за Ямболъ, е седлообразния му хълмъ Бършанъ, задъ гърба на който все по сжщата посока, сж нискитѣ хълмове на мѣстноститѣ Гергювецъ и Гючмя³⁾. Всички тия планини, съ изключение

¹⁾ Името Бармукъ не е българско. По правило, турцитѣ сж прѣвеждали или прѣкрѣствали заварената номенклатура. Отъ туй, че при източнитѣ поли на Бармука и до днесъ живѣятъ цигани, нѣкои подържатъ, че Бармукъ е отъ: бар, по тур. викай, и мук, по циг. мълчи. Това тълкуване е смѣшно и неприемливо. По-възможно е да е отъ турскитѣ думи баиръ и ямукъ (неправилень сфероидъ), но най-сигурно ще е отъ бара, каквито край Бармука, както ще видимъ, дѣйствително е имало. Названието му първомъ е било Барамукъ. (Ср. южнитѣ му склонове, нарѣчени поради пѣсчливостъта имъ Кумлукъ, име прѣдадено и на градския тукъ кварталъ). Въ Горюнинъ, Бармукъ е погрѣшно Бурулукъ. За въ свръзка съ Бара, ср. имена на заселища: Бара (Севлиевско), Барата (Самковско). Гаговицъ е съ чистъ старобългарски суфиксъ, общъ на много тукъ номенклатурни названия. По-правилно е да се пише — иц, а не — ец. Атанта, не е отъ Атанасъ, а изкълчено Атонъ. Катъгово е загадъчно, но окончанието му по-скоро бие на българското — ово, нежели на турското — ова (поляна, поле). Ср. *Kataḡonia*, а най-всче *Kataḡis* (вихрушка, буря, ураганъ).

²⁾ Названието Хамамъ Баиръ е отъ построената срѣщу него турска баня (хамамъ). Урумъ Тарла, буквално значи Гръцка Нива. Въ Сливень никога не сж живѣли гърци, обстоятелство което ни кара да мислимъ, че названието е прѣведено отъ български на турски, и вѣроятно визира не гръцка тукъ собственостъ, а име на мѣстностъ, свързано съ нѣкое произшествие между византийци и българи. Въ тая смисълъ може да се посочи най-вече несполучливия походъ на византийцитѣ край югоизточния Балканъ срѣщу Асѣнъ и Петръ. Арсенювски боазъ е изкривено Асѣнювски проходъ, отъ крѣпостъта Асѣницъ или Асѣнювица въ сжщия боазъ.

³⁾ Бършанъ, по-скоро отъ прич. обърсанъ (ср. бърша), нежели отъ вършанъ, за което говори неговата гола и набраздена